

Sygn. akt IV KK 310/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzcyk (przewodniczący)

SSN Jacek Sobczak

SSA del. do SN Dorota Wróblewska (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwy

w sprawie **Ł. S.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy przed zmianą z dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 12 kk i art. 65 §1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 9 stycznia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść skazanego od wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 24 kwietnia 2012 r.

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania w pierwszej instancji, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Ł. S. został oskarżony o to, że: w okresie od wiosny 2005 r. do stycznia 2006 r. w K. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w

wykonaniu z góry powziętego zamiaru i uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci łącznie nie mniej niż 15 kilogramów marihuany, które to środki nabył od P. F. podczas 6 transakcji, celem dalszego wprowadzenia do obrotu, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

W akcie oskarżenia umieszczony został, na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., uzgodniony z Ł. S. wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy.

Sąd Rejonowy w S., po przeprowadzeniu posiedzenia w dniu 18 kwietnia 2012 r., wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2012 r., uwzględniając wniosek zawarty w akcie oskarżenia, uznał Ł. S. za winnego popełniania zarzuczonego mu czynu, który zakwalifikował z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu ustawy przed zmianą z dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i skazał go na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 50 zł jedna stawka. Na mocy art. 343 § 1 i § 2 pkt 2 k.p.k. sąd wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 6 lat. Sąd na podstawie art. 45 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek uzyskanej korzyści majątkowej w kwocie 30 000 zł. Na mocy art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 4, pkt 5 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983 r. ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w wysokości 1400 zł oraz tytułem kosztów postępowania kwotę 712,50 zł.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 2 maja 2012 r., tj. wraz z upływem terminu określonego w art. 422 § 1 k.p.k.

Od wyroku Sądu Rejonowego w S. kasację wywiódł, na niekorzyść Ł. S., z zachowaniem terminu określonego w art. 524 § 3 k.p.k., Prokurator Generalny - podnosząc zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego procesowego – art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu zawartego w akcie oskarżenia wadliwie sformułowanego wniosku prokuratora o skazanie Ł. S. za popełnienie czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. bez przeprowadzenia rozprawy i wydaniu wyroku zgodnego z tym wnioskiem skutkujące rażąco

naruszeniem przepisu prawa materialnego – art. 73 § 2 k.k. – na skutek – zaniechania orzeczenia wobec Ł. S., skazanego m.in. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 6 lat, przewidzianego w tym przepisie obligatoryjnego dozoru kuratora.

W związku z tak przedstawionym zarzutem, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna.

Rację ma skarżący, że wyrok Sądu Rejonowego w S. zapadł z rażącym i mającym wpływ na jego treść naruszeniem przepisów prawa wskazanych w zarzucie kasacji.

Nie ulega wątpliwości, że w świetle art. 347 § 7 k.p.k. sąd, do którego skierowano akt oskarżenia zawierający wniosek złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., jest zobligowany do kontroli jego poprawności formalnej i merytorycznej. Kontrola ta winna więc obejmować między innymi, czy propozycje zawarte we wniosku prokuratora pozostają w zgodzie z przepisami prawa materialnego. Dotyczy to również sytuacji, gdy we wniosku nie uwzględniono rozstrzygnięć, które w związku z przypisaniem oskarżonemu określonego czynu mają charakter obligatoryjny.

W przypadku, gdy wniosek nie jest zgodny z obowiązującymi przepisami sąd nie może go uwzględnić. Tym samym, zgodnie z treścią art. 343 § 7 k.p.k. sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych, chyba że dojdzie do konwalidującego nieprawidłowości zmodyfikowania wniosku przez prokuratora za zgodą oskarżonego, co możliwe jest na posiedzeniu wskazanym art. 343 k.p.k.

W przedmiotowej sprawie sąd meriti akceptując wniosek przedstawiony przez prokuratora w akcie oskarżenia, nie dokonał jego prawidłowej kontroli i nie dostrzegł, że prowadzi on do naruszenia dyspozycji art. 73 § 2 k.k., zgodnie z którą dozór jest obowiązkowy wobec między innymi sprawcy określonego w art. 64 § 2 k.k. Przy czym wskazane naruszenie jawi się jako oczywiste wobec treści art. 65 § 1 k.k. zgodnie, z którym przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2 k.k. stosuje się także do sprawcy, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu. Istotnym jest, że w niniejszej sprawie, Ł. S. został oskarżony o czyn zakwalifikowany z zastosowaniem przepisu

art. 65 § 1 k.k., wobec zarzucenia mu, że z popełnienia przestępstwa, polegającego na uczestniczeniu w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Wobec tego, uwzględnienie przez Sąd Rejonowy w S. wniosku prokuratora, bez wykorzystania uprawnień do zainicjowania jego zmiany, doprowadziło do wydania wyroku obarczonego rażącym naruszeniem przepisów prawa wskazanych w zarzucie kasacji. Uchybienia te miały rażący charakter i niewątpliwy wpływ na treść wyroku. Mając to na względzie, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S., który doprowadzi do takiego skorygowania wniosku prokuratora, za zgodą oskarżonego, na posiedzeniu o jakim mowa w art. 343 k.p.k., aby jego kształt był zgodny z przepisami prawa materialnego albo przekaze sprawę do rozpoznania na rozprawie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego uzasadnione jest treścią art. 638 k.p.k.